

22.3.2023

BEAKTANDET AV ENERGI FÖR EGEN FÖRBRUKNING OCH HJÄLPENERGI VID FASTSTÄLLANDE AV GASENERGI SOM KAN OMFATTAS AV URSPRUNGSGARANTIN

Energimyndigheten har på begäran av Gasgrid Finland Oy meddelat beslut 16/071001/2023 (nedan kallat Energimyndighetens beslut) om beaktandet av energi för egen förbrukning och hjälpenergi vid fastställandet av den gasenergi som kan omfattas av ursprungsgarantin. Energimyndighetens beslut jämte motivering och lagstiftningshänvisningar finns som bilaga 2 till denna delgivning (på finska).

Sammanfattning av Energimyndighetens beslut

I enlighet med Energimyndighetens beslut får ursprungsgarantier för förnybar gas inte beviljas för förnybar gas som förbrukas i produktionsprocessen för förnybar gas. I registret över ursprungsgarantier för gas delas processens gas i fråga om den energiproducerande anläggningen upp i den producerade gasen och den gas som förbrukas i produktionsprocessen. I lagen om ursprungsgaranti och i regeringens proposition föreslås entydigt att det inte är möjligt att bevilja ursprungsgarantier för gas som förbrukas i produktionsprocessen. Att bevilja ursprungsgarantier för gas som förbrukas i en gasproduktionsprocess skulle därför strida mot lagen om ursprungsgaranti och dess förarbeten, oavsett om gasen i fråga har uppkommit i produktionsprocessen eller införts i processen utifrån, vilket är fallet med fossil gas. Därför ska den mängd gas som förbrukas i produktionsprocessen dras av från den mängd gas som produceras vid fastställandet av den mängd gas som kan omfattas av ursprungsgarantin.

De krav som ställs på beviljande, överföring, annullering och ogiltigförklaring av ursprungsgarantier ska överensstämma med den framtida standarden för ursprungsgaranti CEN EN 16325. I standarden kommer det att föreskrivas närmare om beaktandet av den energi som förbrukas i produktionsprocessen och dess hjälpanordningar vid fastställandet av den energi som kan omfattas av ursprungsgarantin. Eftersom standarden fortfarande håller på att uppdateras och således ännu inte är i kraft, iakttas kraven i den nationella lagen om ursprungsgaranti.

Instruktion

Mängden s.k. biogas för egen förbrukning som förbrukas i produktionsprocessen för biogas får inte beaktas i slutprodukten, dvs. mängden gas som kan omfattas av ursprungsgaranti (1). Den mängd gas som införs utifrån till produktionsprocessen ska dras av från den mängd gas som produceras när mängden gas med ursprungsgaranti fastställs (2):

1. Enligt verifieringsintygen för alla produktionsanläggningar som hittills har levererats till Gasgrid Finland har den biogas för eget bruk som använts i processerna inte beaktats i mängden gas som kan omfattas av ursprungsgarantin (dvs. biogas för eget bruk har tagits i bruk innan slutprodukten mäts), varför **beaktandet av biogas för eget bruk inte föranleder fortsatta åtgärder för någon produktionsanläggning, utan verksamheten fortsätter och ursprungsgarantier beviljas på samma sätt som hittills.**

2. Om man som processenergi använder fossil gas (även som reservbränsle), ska mängden förbrukad gas dras av från mängden producerad gas varje månad när mängden gas som kan omfattas av ursprungsgarantin fastställs. Energimyndighetens beslut ska iakttagas fr.o.m. 1.5.2023. De kalkyler som bedömningsorganet har fastställt i anslutning till minskningen av mängden fossil gas ska lämnas till registerföraren Gasgrid Finland customerservice@gasgrid.fi.

Registerföraren ska godkänna dessa kalkyler innan ursprungsgarantier kan beviljas för produktionen i fråga efter 1.5.2023. Om man vid mätningen utnyttjar en energiproducerande anläggnings egen mätapparat eller kalkylerade förfaranden, ska verifieraren bedöma deras inverkan på det totala felet vid fastställandet av energimängden. Om mätförfarandet innehåller kalkylmässiga delar, ska beskrivningen innehålla källorna till de konstanter och formler som används. Metoden kan innehålla kalkylerade delar, om det av särskilda skäl inte är möjligt eller orimligt svårt att utföra mätningen.

I fortsättningen ska i fråga om **anläggningar som är anslutna till överförings- eller distributionsnätet** en eventuell **mängd gasenergi som dras av** (MWh, övre värmevärde) från en slutprodukt som kan omfattas av ursprungsgaranti levereras till registerföraren Gasgrid Finland customerservice@gasgrid.fi senast den 15 varje månad, så att registerföraren kan bevilja ursprungsgarantier för produktionen under den föregående månaden. Gasgrid Finland får den mängd gas som matas in i nätet via sina egna system.

När det gäller **offgrid-anläggningar** ska som produktionsuppgifter i registret föras in den mängd gasenergi (MWh, övre värmevärde) från vilken processgasen har dragits av.

Det nationella systemet för ursprungsgaranti för energi kommer att tillämpa kraven i den europeiska standarden CEN EN 16325. Gasgrid Finland har också anslutit sig till Association of Issuing Bodies (AIB) och i och med medlemskapet kommer man enligt uppskattning från hösten 2023 att bevilja EECS-ursprungsgarantier (European Energy Certificate system). I bilaga 1 presenteras Gasgrid Finlands bedömning av de preciseringar som standarden och EECS-ursprungsgarantierna medför i fråga om process-/hjälpenergi.

Mer information: Heli Haapea, servicechef, customerservice@gasgrid.fi, tfn 040 352 7643

Heli Haapea
servicechef

Bilagor

- 1 Gasgrid Finland Oy:s bedömning av den energi som används i processen – de ändringar som standarden CEN EN 16325 och EECS-ursprungsgarantierna medför
- 2 Energimyndighetens beslut 16/071001/2023 (på finska)

Gasgrid Finland Oy:s *bedömning* av den energi som används i processen – de ändringar som standarden CEN EN 16325 och EECS-ursprungsgarantierna medför

Gasgrid Finland betonar att de ärenden som tas upp här är **bedömningar** och baserar sig på de nuvarande dokumenten som delvis är på utkaststadiet och som fortfarande kan ändras.

Aktörerna informeras i god tid på förhand om ändringar som införs genom standarden och/eller EECS-ursprungsgarantier.

Det nationella systemet för ursprungsgaranti för energi kommer att tillämpa kraven i den europeiska *standard* CEN EN 16325. Uppdateringen pågår för närvarande och standarden förväntas eventuellt träda i kraft 2024.

Gasgrid Finland har anslutit sig till Association of Issuing Bodies (AIB) och i och med medlemskapet kommer man enligt uppskattning från hösten 2023 att bevilja *EECS-ursprungsgarantier* (European Energy Certificate system). EECS-ursprungsgarantier möjliggör bland annat överföring av ursprungsgarantier mellan andra AIB-medlemsregister via Hub som administreras av AIB.

Utkastet till standard och reglerna för EECS-ursprungsgarantier har likheter bland annat i fråga om process-/hjälpenergi. Enligt nuvarande bedömning ska EECS-reglerna börja tillämpas hösten 2023 och standarden eventuellt 2024. **Verksamhetsutövarna informeras i god tid på förhand om de ändringar som EECS-ursprungsgarantierna för gas medför och om Domain Protocol (villkor), och ges i enlighet med lagen om ursprungsgaranti bland annat möjlighet att yttra sig om ändringen av villkoren.** I sinom tid kommer också ändringar av standarden att meddelas i god tid på förhand. Ändringarna kan kräva bekräftelser från bedömningsorganet.

I detta skede är det bra att inledningsvis vara medveten om att EECS-ursprungsgarantier för gas enligt EECS-reglerna endast beviljas för nettoproduktion av gas, dvs. den mängd från vilken man har dragit av den s.k. produktionsprocessenergin. Den andel fossil energi som används i produktionsprocessen, såsom fossil el, naturgas och olja, som överstiger 2 % av energiproduktionen, ska dras av vid fastställandet av den gas som kan omfattas av ursprungsgarantin. Den energi som stannar under 2 %-gränsen verkar inte påverka antalet ursprungsgarantier. Avdraget gäller också reservkraft när den används och överstiger 2 % av energiproduktionen.

Om energiinnehållet i de fossila bränslen som en produktionsanläggning använder vid underhåll och igångsättande under kalenderåret utgör högst 2 % av summan av energiinnehållet i de bränslen som används i anläggningen utöver en förnybar energikälla, kan det anses att anläggningen använder endast en energikälla och det inte är nödvändigt att utreda produktionsandelarna.

Energi som används för tryckreglering eller kondensering för att erhålla gas för transport eller för behandling av rötrester räknas inte som hjälpenergi. Energi som förbrukas vid avfallshantering, inklusive behandling av avloppsvatten, är inte heller hjälpenergi, om behandlingen behövs med tanke på avfallshantering som är oberoende av produktionsprocessen. Detta verkar inte påverka ursprungsgarantierna, även om den energi som förbrukas är fossil.

Tämä on Energiaviraston sähköisesti allekirjoittama asiakirja.

Detta är ett dokument som har signerats elektroniskt av Energimyndigheten.

This is a document that has been electronically signed by the Energy Authority.

Asiakirjan päivämäärä on: 07.03.2023

Dokumentet är daterat: 07.03.2023

The document is dated: 07.03.2023

Esittelijä / Föredragande / Referendary

Nimi / Namn / Name: Katriina Ojanen

Pvm / Datum / Date: 07.03.2023

Ratkaisija / Beslutsfattare / Decision-maker

Nimi / Namn / Name: Simo Nurmi

Pvm / Datum / Date: 07.03.2023

Tämä asiakirja koostuu seuraavista osista:

- Kansilehti (tämä sivu)
- Alkuperäinen asiakirja tai alkuperäiset asiakirjat [Allekirjoitettu asiakirja alkaa seuraavalta sivulta. >](#)

Detta dokument består av följande delar:

- Titelblad (denna sida)
- Originaldokument [Det signerade dokumentet börjar på nästa sida. >](#)

This document contains:

- Front page (this page)
- The original document(s) [The signed document follows on the next page >](#)

Gasgrid Finland Oy
Keilaranta 19 D
02150 Espoo

Asia

Omakäyttö- ja apuenergian huomioiminen alkuperätakuukelpoisen kaasun energian määrittämisessä.

Asianosainen

Gasgrid Finland Oy
3007894-1

Keilaranta 19 D
02150 Espoo

Vireilletulo

18.11.2022

Ratkaisu

Energiavirasto ei hyväksy Gasgrid Finland Oy:n (jäljempänä myös "Gasgrid Finland" tai "rekisterin ylläpitäjä") esittämää ehdotusta niin kutsuttujen omakäyttö- ja apuenergian huomioimisesta alkuperätakuukelpoisen energian määrittämisessä.

Energiavirasto katsoo, ettei rekisterin ylläpitäjän nykyinen menettely päätöksen perusteluissa määritellyn tuotantoprosessissa kulutetun kaasun kohtelusta alkuperätakuuta myönnettäessä täytä lain energian alkuperätakuuta (1050/2021) vaatimuksia. Siten Energiavirasto kieltää rekisterin ylläpitäjää alkuperätakuulain 33 §:n nojalla jatkamasta lain energian alkuperätakuusta vastaista menettelyä tässä päätöksessä esitetyin perustein. Menettely tulee korjata 1.5.2023 mennessä.

Selostus asiasta

Gasgrid Finland Oy:n ehdotus

Gasgrid Finland Oy (jäljempänä myös "Gasgrid Finland") toimitti Energiavirastolle 18.11.2022 ehdotuksen omakäyttö- ja apuenergian huomioimisesta alkuperätakuukelpoisen energian määrittämisessä.

Gasgrid Finland ehdotti, että niin kutsuttua apuenergiaa ei toistaiseksi vähennettäisi myönnettävien alkuperätakuiden määrästä ja että asiaa tarkasteltaisiin uudestaan standardin CEN – EN 16325 voimaantullessa ja/tai mahdollisten EECS-sääntöjen soveltamisen yhteydessä.

Gasgrid Finland Oy:n mukaan omasta tuotannosta tuotantolaitoksen käyttöön otettavalle energialle ei myönnetä alkuperätakuuta, eikä kyseinen omakäyttökaasu koskaan kulje esimerkiksi siirto- ja jakeluverkkoon syötettävän kaasun mittauspisteelle. Gasgrid Finlandin mukaan nykyinen käytäntö, jolla alkuperätakuut myönnetään vastaa tätä menettelyä.

Gasgrid Finland ei puolla alkuperätakuustandardin CEN - EN 16325 luonnoksen mukaisten menettelyiden käyttöönottoa ennen standardin voimaantuloa, koska standardiluonnos ei ole vielä lopullinen versio eikä lopullista standardia näin ollen ole vielä mahdollista soveltaa Suomessa tai muissakaan maissa.

Gasgrid Finlandin tulkinnan mukaan mahdolliset apuenergian vähennykset rikkovat Energiaviraston 16.3.2022 vahvistamissa kaasun ja vedyn alkuperätakuupalvelun ehtoissa olevia kohtia, joissa määritellään kaasulle myönnettävien alkuperätakuiden määrät. Gasgrid Finlandin mukaan se tulee päivittämään kyseiset ehdot vuoden 2023 aikana Association of Issuing Bodies (AIB) -yhdistykseen liittymisen johdosta eikä se kannata ehtojen päivittämistä sitä ennen.

Energiaviraston vastaus ehdotukseen

Energiavirasto toimitti Gasgrid Finland Oy:lle 22.12.2022 vastauksen 18.11.2022 toimitettuun ehdotukseen omakäyttö- ja apuenergian huomioimisesta alkuperätakuukelpoisen energian määrittämisessä.

Gasgrid Finland Oy:n päätöspyyntö

Gasgrid Finland Oy pyysi 3.1.2023 Energiavirastolta virallista päätöstä omakäyttö- ja apuenergian huomioimisesta alkuperätakuukelpoisen biokaasuenergian määrittämisessä.

Lisäksi Gasgrid Finland pyysi 3.1.2023 lähettämässään pyynnössä Energiavirastoa ottamaan kantaa kolmeen käytännön esimerkkiin:

Esimerkissä a) Toiminnanharjoittaja A:lla on biokaasutuotannon energialähteinä kotitalouksien biojäte ja yhdyskuntajätevedenpuhdistamon liete. Biokaasutuotannon prosessin lämmitykseen käytetään tuotantoprosessissa syntyvää raakabiokaasua (ei mittaroida out-putina → ei myönnetä alkuperätakuuta) sekä maakaasua ja/tai polttoöljyä. Valaistukseen ja esim. sekoittajiin/pumppuihin käytetään uusiutuvaa tuulisähköä.

Esimerkissä b) Toiminnanharjoittaja B:llä on biokaasutuotannon energialähteinä kotitalouksien biojäte ja yhdyskuntajätevedenpuhdistamon liete. Biokaasutuotannon prosessiin käytetään ns. apuenergianä tuotantoprosessissa syntyvää raakabiokaasua (ei mittaroida outputina → ei myönnetä alkuperätakuuta) sekä valaistukseen ja esim. sekoittajiin/pumppuihin sähköä, joka on tuotettu yhdyskuntajätteen polttolaitoksella.

Esimerkissä c) Toiminnanharjoittaja C:llä on mädättämön energialähteinä kotitalouksien biojäte ja yhdyskuntajätevedenpuhdistamon liete. Mädättämössä ns. apuenergianä sekä valaistukseen ja esim. sekoittajiin/pumppuihin käytetään sähköä, josta 33,3 % on tuotettu uusiutuvilla energialähteillä, 33,3 % ydinvoimalla ja 33,3

% fossiilisilla energialähteillä. Toiminnanharjoittaja D jalostaa mädättämöstä syntyneen raakabiokaasun ja käyttää jalostuksessa uusiutuvaa sähköä sekä tuotantoprosessissa syntynyttä raakabiokaasua. Jalostetulle biokaasulle haetaan alkuperätakuut.

Asiaan liittyvä lainsäädäntö

Laki energian alkuperätakuista (1050/2021, "jäljempänä alkuperätakuulaki")

Alkuperätakuut ja omakäyttöenergia

Alkuperätakuulaissa säädetään kaasun alkuperätakuista sekä kaasun alkuperän varmentamisesta alkuperätakuilla.

Alkuperätakuulain 2 §:n 3 kohdan mukaan uusiutuvalla kaasulla tarkoitetaan bio-kaasua ja uusiutuvilla energialähteillä tuotettua kaasua, pois lukien vety.

Alkuperätakuulain 3 §:n 2 momentin mukaan kaasun alkuperätakuurekisterin ylläpitäjä saa myöntää alkuperätakuun uusiutuvalla kaasulle. Kaasun alkuperätakuuta ei saada myöntää uusiutuvalla kaasulle, joka kulutetaan uusiutuvan kaasun tuotantoprosessissa.

Alkuperätakuulain 11 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan rekisterin ylläpitäjän tulee myöntää alkuperätakuu 3 §:n mukaiselle energiamuodolle, jos energiantuotantolaitoksen haltija on ilmoittanut rekisterin ylläpitäjälle alkuperätakuun myöntämisen edellyttämät tiedot, sekä jos muut kyseisen pykälän asettamat edellytykset täyttyvät.

Alkuperätakuulain 21 §:n 2 momentin mukaan kaasun alkuperätakuurekisterin ylläpitäjänä toimii Gasgrid Finland Oy.

Alkuperätakuulain 22 §:n 1 momentin mukaan rekisterin ylläpitäjän tehtävänä on energian alkuperätakuiden myöntäminen, siirtäminen, peruuttaminen ja mitätöinti energiamarkkinoiden osapuolten kannalta tasapuolisella ja syrjimättömällä tavalla.

Alkuperätakuulain 22 §:n 1 momentin mukaan alkuperätakuiden myöntäminen, siirtäminen, peruuttaminen ja mitätöinti on järjestettävä siten, että alkuperätakuut ovat tarkkoja, luotettavia ja vaikeasti väärennettävissä ja niiden myöntämiselle, siirtämiselle, peruuttamiselle ja mitätöinnille asetettavien vaatimusten tulee olla alkuperätakuustandardin CEN - EN 16325 mukaisia.

Energiaviraston toimivalta

Alkuperätakuulain 29 §:n mukaan Energiavirasto on alkuperätakuulaissa tarkoitettu valvontaviranomainen ja valvoo kyseisen lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista sekä hoitaa muut sille tässä laissa säädetyt tehtävät.

Alkuperätakuulain 33 §:n mukaan valvontaviranomainen voi kieltää sitä, joka rikkoo kyseistä lakia tai sen nojalla annettua säännöstä tai määräystä, jatkamasta tai toistamasta säännöksen tai määräyksen vastaista menettelyä, sekä määrätä sen, joka rikkoo kyseistä lakia tai sen nojalla annettua säännöstä tai määräystä, täyttämään velvollisuutensa tai muulla tavoin oikaisemaan rikkomuksensa tai laiminlyöntinsä. Valvontaviranomainen voi tehostaa tämän lain nojalla antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla taikka teettämis- tai keskeyttämishallalla.

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi energian alkuperätakuista (87/2021 vp)

Hallituksen esityksen 87/2021 vp (jäljempänä "hallituksen esitys") alkuperätakuulain 3 §:ää koskevissa säännöskohtaisissa perusteluissa todetaan, että alkuperätakuuta ei voida myöntää energialle, joka käytetään energiantuotantoprosessissa.

Perustelut

Gasgrid Finland käyttää Energiavirastolle toimittamassaan ehdotuksessa termiä apuenergia. Kyseistä termiä ei kuitenkaan ole määritelty alkuperätakuulaissa. Kaasun alkuperätakuiden osalta ei myöskään ole määritelty omakäyttökaasua tai omakäyttölaitteita. Sen sijaan kaasun alkuperätakuiden myöntämisen osalta alkuperätakuulain 3 §:ssä on määritelty, että uusiutuvan kaasun alkuperätakuuta ei saa myöntää uusiutuvalla kaasulla, joka kulutetaan uusiutuvan kaasun tuotantoprosessissa (jäljempänä myös "tuotantoprosessissa kulutettu kaasu"). Siten kaasun alkuperätakuurekisterissä energiantuotantolaitoksen osalta prosessin kaasu jakautuu tuotettuun kaasuun sekä tuotantoprosessissa kulutettuun kaasuun. Alkuperätakuulain 3 §:ää koskevien hallituksen esityksen säännöskohtaisten perusteluiden mukaisesti alkuperätakuuta ei voida myöntää energialle, joka käytetään energiantuotantoprosessissa, eikä siten Energiaviraston näkemyksen mukaan myöskään fossiiliselle kaasulle, jos se kulutetaan kaasuntuotantoprosessissa. Siten Energiavirasto katsoo, että alkuperätakuulaissa ja hallituksen esityksessä esitetään yksiselitteisesti, että tuotantoprosessissa kulutetulle kaasulle ei ole mahdollista myöntää alkuperätakuuta. Näin ollen alkuperätakuiden myöntäminen sellaiselle kaasulle, joka kulutetaan kaasun tuotantoprosessissa, olisi vastoin alkuperätakuulakia ja sen esitöitä riippumatta siitä, onko kyseinen kaasu syntynyt tuotantoprosessissa vai tuotu prosessiin sen ulkopuolelta, kuten fossiilisen kaasun tapauksessa on.

Kuten Gasgrid Finland ehdotuksessaan toteaa, Energiavirasto on jo aikaisemmin linjannut, että biokaasua tuottavan laitoksen tuotantoprosessin lämmitystä varten käytettävä kaasu on biokaasulaitoksen tuotantoprosessissa kulutettua energiaa eli kyseistä kaasua vastaavalle osuudelle tuotetusta kaasusta ei voida myöntää uusiutuvan kaasun alkuperätakuuta. Tästä syystä tuotantoprosessissa kulutetun kaasun määrä tulee alkuperätakuulain 3 §:n nojalla vähentää tuotetun ja verkkoon syötetyn kaasun määrästä alkuperätakuukelpoisen kaasun määrää määritettäessä.

Alkuperätakuulain 11 §:n mukaan rekisterin ylläpitäjän tulee myöntää alkuperätakuu 3 §:n mukaiselle energiamuodolle, jos energiantuotantolaitoksen haltija on ilmoittanut alkuperätakuun myöntämisen edellyttämät tiedot rekisterin ylläpitäjälle. Energiavirasto katsoo, että 3 §:n mukaisesti tuotantoprosessissa kulutetun kaasun

määrällä vähennetty uusiutuvan kaasun määrä on tällainen alkuperätakuun myöntämisen edellyttämä tieto. Siten Energiaviraston näkemyksen mukaan rekisterin ylläpitäjä ei ole saanut energiantuotantolaitoksen haltijalta alkuperätakuulain 11 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisia alkuperätakuun myöntämisen edellyttämiä tietoja, jos tuotetun uusiutuvan kaasun määrästä ei ole vähennetty tuotantoprosessissa kulutetun kaasun määrää kokonaisuudessaan.

Alkuperätakuulain 22 §:n mukaan rekisterin ylläpitäjän tehtävänä on alkuperätakuiden myöntäminen energiamarkkinoiden osapuolten kannalta tasapuolisella ja syrjimättömällä tavalla. Alkuperätakuulain 3 §:n mukaan rekisterin ylläpitäjä saa myöntää alkuperätakuun alkuperätakuulain 2 §:ssä määritellylle uusiutuvalla kaasulle, mikä tarkoittaa, ettei alkuperätakuuta ole mahdollista myöntää fossiilisilla polttoaineilla tuotetulle kaasulle. Tilanteessa, jossa kaasua tuottava toiminnanharjoittaja kuluttaisi verkosta tai verkon ulkopuolelta tuotavaa fossiilista kaasua uusiutuvan kaasun tuotantoprosessissa syntyvän uusiutuvan kaasun sijaan ja hakisi kaikelle tuotetulle uusiutuvalla kaasulle alkuperätakuuta vähentämättä tuotetun kaasun määrästä tuotantoprosessissa kulutetun fossiilisen kaasun määrää, toiminnanharjoittaja saisi enemmän uusiutuvan kaasun alkuperätakuuta kuin sellainen toiminnanharjoittaja, joka kuluttaisi tuotantoprosessissaan yksinomaan samassa tuotantoprosessissa syntyvää uusiutuvaa kaasua. Energiaviraston näkemyksen mukaan tällaisessa tilanteessa alkuperätakuiden myöntäminen ei täyttäisi alkuperätakuulain 3 §:n edellytyksiä uusiutuvan kaasun alkuperätakuiden myöntämiselle ja lisäksi alkuperätakuiden myöntäminen ei olisi alkuperätakuulain 22 §:n tarkoittamalla tavalla tasapuolista ja syrjimätöntä.

Alkuperätakuulain 22 §:n mukaan alkuperätakuiden myöntämiselle, siirtämiselle, peruuttamiselle ja mitätöinnille asetettavien vaatimusten tulee olla alkuperätakuustandardin CEN - EN 16325 mukaisia. Standardissa tullaan säätämään tarkemmin tuotantoprosessissa ja sen apulaitteissa kulutetun energian huomioimisesta alkuperätakuukelpoisen energian määrittämisessä. Koska standardia ollaan vielä päivittämässä, eikä se siten ole vielä voimassa, noudatetaan kansallisessa alkuperätakuulaissa olevia vaatimuksia.

Gasgrid Finland on ehdotuksessaan pyytänyt myös huomioimaan, että Energiaviraston 16.3.2022 vahvistamissa kaasun ja vedyn alkuperätakuupalvelun ehdoissa ei suoraan oteta kantaa kaasun tuotantoprosessissa kulutetun energian huomioimiseen. Ehtojen mukaan jakeluverkkoon syötettävän kaasun osalta "myönnettävien alkuperätakuiden määrä perustuu siirto- tai jakeluverkkoon syötettävän kaasun määrään". Energiavirasto huomauttaa, että vaikka menettely perustuisi verkkoon syötettävän kaasun määrään, on tämän määrän määrittämismenettelyyn usein tarpeen sisällyttää myös laskennallisia menettelyitä tai muita mittauksia, jos prosessiin tuodaan kaasua muutenkin kuin kyseisen mittalaitteen kautta. Mikäli siirto- tai jakeluverkkoon syötettävän kaasun määrän mittaus ei sellaisenaan tuota alkuperätakuulain mukaisia alkuperätakuun myöntämisen edellyttämiä tietoja, on tämän ehtokohdan soveltamisessa Energiaviraston näkemyksen mukaan otettava huomioon, ja varmistettava että mittauksessa on huomioitu alkuperätakuulain ja hallituksen esityksen vaatimukset siitä, millaiselle energialle alkuperätakuuta saa myöntää.

Vastaavasti offgrid-tuotantolaitosten osalta rekisterin ylläpitäjän ehtojen mukaan "myönnettävien alkuperätakuiden määrä perustuu rekisterin ylläpitäjälle toimitettuihin tuotantomääriin". Energiavirasto huomauttaa, että tuotantoprosessissa kulutetun kaasun määrää ei alkuperätakuulain ja hallituksen esityksen mukaisesti saa sisällyttää prosessissa tuotetun alkuperätakuusiin oikeuttavan kaasun määrään vaan se tulee vähentää. Ehtojen sanamuodon yleinen taso tai rekisterin tekniset rajoitukset eivät oikeuta rekisterin ylläpitäjää myöntämään alkuperätakuuta alkuperätakuulain tai hallituksen esityksen säännöskohtaisten perusteluiden vastaisesti. Myönnettyjen alkuperätakuiden määrän tulee vastata alkuperätakuukelpoisen tuotetun uusiutuvan kaasun määrää.

Edellä mainittujen perusteluiden nojalla Energiavirasto ei hyväksy Gasgrid Finland Oy:n esittämää ehdotusta.

Gasgrid Finland pyysi 3.1.2023 lähettämässään pyynnössä Energiavirastoa ottamaan myös kantaa siihen, tulisiko kaasun ja/tai polttoöljyn määrä vähentää alkuperätakuukelpoisen biokaasun määrästä kolmessa esimerkinomaisessa tilanteessa. Energiavirasto katsoo, että viranomaisen hallintolain (434/2003) 8 §:n mukainen neuvontavelvollisuus koskee ennen kaikkea hallintoasian hoitamiseen ja asiointiin välittömästi liittyviä kysymyksiä. Siten neuvontavelvollisuus ei sen sijaan ulotu laajoihin ja yleisluontoisiin kysymyksiin, kuten kuinka Energiavirasto linjaisi tietystä asiasta esimerkinomaisessa tilanteessa. Tällaisiin käytännön soveltamistilanteisiin liittyviin kysymyksiin Energiavirasto voi neuvontavelvollisuuden puitteissa ottaa kantaa asian varsinaisen käsittelyn yhteydessä, jolloin asia myös voidaan lopullisesti ratkaista.

Sovelletut säännökset

Laki energian alkuperätakuista (1050/2021) 2 §, 3 §, 11 §, 21 § ja 22 §.

Hallintolaki (434/2003) 8 §.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin laissa oikeudenkäynnistä hallintoasioissa (808/2019) säädetään.

Valitusta koskeva ohjeistus liitteenä.

Lisätiedot

Tarvittaessa asiasta antaa lisätietoja tekninen asiantuntija Katriina Ojanen, puh. 029 5050 051, katriina.ojanen@energiavirasto.fi ja juristi Emilia Taimi, puh. 029 5050 087, emilia.taimi@energiavirasto.fi

Energiaviraston yhteystiedot
Postiosoite: Lintulahdenkuja 2 A, 00530 Helsinki
Vaihde: 029 505 0000
Sähköposti: kirjaamo@energiavirasto.fi
www.energiavirasto.fi

Liite Valitusosoitus
Jakelu Gasgrid Finland Oy

VALITUSOSOITUS

Valitusoikeus hallintopäätöksestä

Energiaviraston antamaan hallintopäätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin laissa oikeudenkäynnistä hallintoasioissa (808/2019) säädetään. Valituskelpoisella hallintopäätöksellä tarkoitetaan päätöstä, jolla asia on ratkaistu tai jätetty tutkimatta.

Hallintopäätökseen saa hakea muutosta valittamalla se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa ja se, jonka valitusoikeudesta laissa erikseen säädetään.

Valitusviranomainen

Valitusviranomainen Energiaviraston päätökseen on Helsingin hallinto-oikeus.

Valituksen tekeminen ja valitusaika

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Jos tiedoksianto on toimitettu tavallisena tiedoksiantona postitse kirjeellä vastaanottajalle, katsotaan hänen saaneen asiasta tiedon seitsemäntenä päivänä kirjeen lähettämisestä, jollei muuta näytetä. Mikäli päätös annetaan hakijalle tiedoksi sähköisenä viestinä, päätös katsotaan annetuksi tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä. Jos päätös on postitettu saantitodistusta vastaan, vastaanottajan katsotaan saaneen asiasta tiedon saantitodistuksen osoittamana aikana. Valitusaikaa laskettaessa tiedoksiantopäivää ei oteta lukuun.

Milloin kysymyksessä on sijaistiedoksianto, tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen kolmantena päivänä sijaistiedoksiantoa koskevan tiedoksiantotodistuksen osoittamasta päivästä. Viranomaisen tietoon asian katsotaan tulleen kirjeen saapumispäivänä.

Kun valituksen tekemisen määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, joului- tai juhannusaatto tai arkilauantai, saa valituksen toimittaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen. Valitus on toimitettava valitusviranomaiselle viimeistään valitusajan viimeisenä päivänä ennen valitusviranomaisen aukioloajan päättymistä.

Valituksen tekemisestä säädetään lisäksi sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa (13/2003). Määräaikojen laskemisesta säädetään säädettyjen määräaikain laskemisesta annetussa laissa (150/1930).

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava:

- päätös, johon haetaan muutosta (*valituksen kohteena oleva päätös*);
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (*vaatimukset*);
- vaatimusten perustelut; sekä

- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava. Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä hallintotuomioistuimelle.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (*prosessiosoite*). Mikäli valittaja on ilmoittanut enemmän kuin yhden prosessiosoitteen, voi hallintotuomioistuin valita, mihin ilmoitetuista osoitteista se toimittaa oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat.

Oikaisuvaatimuksen tekijä saa valittaessaan oikaisuvaatuspäätöksestä esittää vaatimuksilleen uusia perusteluita. Hän saa esittää uuden vaatimuksen vain, jos se perustuu olosuhteiden muutokseen tai oikaisuvaatimuksen tekemisen määräajan päättymisen jälkeen valittajan tietoon tulleeseen seikkaan.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen;
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta;
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle; sekä
- asiamiestä käytettäessä valtakirja, sen mukaan kuin oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 32 §:ssä säädetään.

Valituskirjelmän toimittaminen valitusviranomaiselle

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajan kuluessa Helsingin hallinto-oikeuteen, jonka osoite on:

**Sörnäistenkatu 1
00580 Helsinki**

faksi: 029 56 42079

sähköposti: helsinki.hao@oikeus.fi

Valituskirjelmä voidaan toimittaa valitusviranomaiselle myös postitse.

Valituksen voi tehdä myös hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa <https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuinten>

Kun valituskirjelmä toimitetaan hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelun kautta, liitteet voi toimittaa skannattuna asiointipalvelussa tai kirjeitse. Kirjeitse toimitettaessa mainitse asiasta asiointipalvelun Viesti-kentässä.

Valituskirjelmän lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Oikeudenkäyntimaksu

Valittajalta peritään hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksu 270 euroa. Tuomioistuinmaksulaissa (1455/2015) on erikseen säädetty tapauksista, joissa maksua ei peritä. Oikeudenkäyntimaksua ei tuomioistuinmaksulain 9 §:n nojalla peritä, mikäli hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi.